

Jurnalul de la Mijas. Fiesta în Sevilla

ziua de ieri a rămas în mine
alături de celelalte zile palide de nesomn
cu valize peste valize mai vechi
mâini noi sprijinite în mâini încleștate
pe mânere și coarne de taur

în curând voi semăna cu turnul Giralda
și orice introspecție va fi un urcuș
printre bagajele trecutului
orice amintire un bubuit de clopot

din turlă

Doamne, dacă va fi să cad vreodată
de oboseală, tristețe sau disperare
sper să fie în oranjeria din Alcázar
departe de arena cu tauri

Jurnalul de la Mijas. Madona insomniacă

dimineată cu soare benign în Mijas
cerul o rană tulbure badijonată cu nori
sângerând păsări peste grota Madonnei

după prânz ploaia ne conduce
în galeria locală de artă
descoperim alegoriile lui Magritte
într-un vitraliu familiar cu o mie de crini
remember Christine
mânăstirea albă de pe coastă
asediată de miresele migdalilor?...

seara se răzbună peste măslini
tiembla la tierra
și roadele cad scuturate în plase
miracole plauzibile foșnesc prin grădini

dacă Madona își va întoarce ochii de la noi
îi vom îngropa fiecare lacrimă
sub treizeci de măslini de argint

Jurnalul de la Mijas. Tiembla la espada

în drum spre Aranjuez am oprit la Toletum
lacrimile stejarului de la Guernica
se uscau pe ziduri mușcate de gloanțe

contele Orgaz se răsucea nerăzbunat
în giulgiurile lui El Greco
numărând săbiile de aur ale Reconquistei
știrbite în vremea lui Franco

picnick frugal cu tapas, șofran și fructe
printre cactuși pe coasta de granit
nehotărâtă între apele măslinii ale Tagusului
și chitara de Aranjuez

este și tristețea un război civil
din care nu m-aș fi întors la Palacio Real
neînvinsă

Jurnalul de la Mijas. Musica universalis

nu știu ce are soarele astăzi
cu ce cruzime aprinde migdalii din Málaga
plec să ascult muzica ce umple
golul din inimi într-un Gibraltar cavernos

Mare Nostrum toarce ca o felină gravidă
ghearele îi tresar voluptos peste șoareci lichizi
sârma ghimpată
începe dincolo de coloanele lui Hercules
ca un solfegiu de pază între două continente

Saint-Saens concert pentru vioară
numărul fiorului
violonistul cântă cu ochii închiși
când ridică arcușul trage sforile iernii prin pori
viscol sonor răzbunat prin artere
apa îngheață în bemoli pe stalactite

plec fredonând *et in Gibraltar ego*
nu vreau să mă întorc la Mijas încă
opresc în Benalmádena pentru un memento exotic

în jurul templului budist
sarabanda pescărușilor răzuiește aur de pe turnuri
refugiată pe scări Saraswati își taie venele
amurg hemoragic peste veena din brațe

Jurnalul de la Mijas. Dramatis personae

mediterana își trage fusta de acoperișuri
peste somnul de zi
urc prin bazarul din Torremolinos
împotriva curentului de oameni
deprimați de căldură

ce va rămâne din toate aceste clișee animate
cât de ușor se vor șterge amprente
acestor pentagrame agitate
cât de fidelă formei va fi
la sagrada restauración în lumea de dincolo

după colț, încastrat în asfalt, stejar erectil
cu ramuri despicate de trăznet
de care atârână ciucuri de amenți scămoșați
câte scuturări de ghinde vor acoperi complet
discordia din fiecare familie spaniolă

în café Marijuana sorb lent din espresso
punând la cale un plan de studiu exhaustiv
al galeriei de artă de vis-a-vis

trec prin fiecare catalog și fiecare lucrare
în căutarea revelației de culoare
din tot acest amentum din semne grafice
mă opresc la expresiile de resemnare
ale impresiunii de ulei
în portret de femeie cu bust gol
dezvelit parțial din rochie roșie drapată
peste rebeliunea coapselor
îmbătată de căldura gleznei
mangustă de aur

amiaza se strânge împrejur
tușează cu negru cute în piele
hieroglifile timpului neîngenunchiat

Je me souviens. Sur le Pont d'Avignon

dincolo de Le Château de Papes
fețe animate plutesc pe creasta cotidianului
realitatea își transcrie hemoragia de pictograme
în evanghelia zilei

Pont d'Avignon își îneacă metaforele în Rhône
toate tentativele de reconstrucție
au eșuat
pe pod se poate trece odată pentru totdeauna
nimeni ne se va întoarce să danseze aici
niciodată

Je me souviens. Mimica umbrei

Provence alternează lasciv câmpii mov-galben
degete de lavandă greblează coapsa grâului
St. Paul de Mausole
ne închide în semiobscuritate de ziduri
arcade gotice alterează percepția suprafețelor

pacienți gălăgioși la baia zilnică din solariu
un St. Bénézet încorsetat în cămașă de forță
povestește cum separă apele Rhônului
și reconstruiește Pont d'Avignon
ilaritate atemporală în atelierul de artă Valétudo
Van Gogh nu a plecat râzînd de aici

cameră albă
natură moartă cu mere deshidratate în fructieră
pictorul cu ochi devalizați în-măr-murind
nu înțelege unde se află, de ce este lăsat singur
disperarea se renunță resemnării
cuvintele se deplasează spre infraroșu
gătuite de sfinți
sărutul de adio lasă impresiuni profunde
pe mimica umbrei
internată într-o noapte mult mai adâncă

Je me souviens. 95 km și tot atâtea minute

înapoi spre manotick pe river road
măcălendrii înnebunesc
râul se frânge viril și apele se despică
senzual în jurul pietrelor
toamna își deschide venele pe parbriz

neașteptată certitudine
această întoarcere a visului risipitor
despre singurătate numai cuvinte
de bine

genunchii albinelor se înmoaie
clavicula are gust de miere fierbinte
dinții fiarei gem hemoragic
pe buze crăpate de vânt
nihil sine dolor

silabe repetate
timp de 95 km și tot atâtea minute
nici o literă în plus nici un zâmbet în minus
reproș alintat insonor
dintotdeauna

Je me souviens. Ireversibil în San Francisco

tot ce își dorea în acea zi de luni de
iulie era să își scufunde
gândurile în albastru

a sărit peste balustradă și a așteptat
ceața să-și întindă membrele în
jurul podului Golden Gate

aer rece ca gheața la stâlpul nr. 64
traficul torcea mecanic în spate
picioarele se îngreunau

poliștii interziseseră pietonilor
să traverseze podul doar
pescărușii au protestat

și tocmai când își înmuia umbra
în săbiile lichide de dedesubt
i-am făcut o fotografie

insuficient de rapid ca să prind
căderea în albastrul de apoi
în numai 4 secunde

Hemoglife. Misoginie

inima mea e prea strâmtă
pentru femeia aceasta ieșită din minți
urcă prin mine urlând
își înfige coatele ascuțite în trahee
mă sufocă rochia ei brodată cu maci
crabi incandescenti degetele
ard răsfirate peste muchia ochilor
nu știu cum s-o temperez
zâmbeste fără motiv și mă dă de gol
lumea ar putea afla ce gândesc
sau ce simt
dar o las să pârjolească și să cotropească
să mă îmbrace în giulgiu de sânge
sămânță arsă
nedezmierdată în lapte de vâsc
hrănindu-se cu antiteze
din gând după gând
până voi exploda în pieptul ei
acesta este planul meu de răzbunare
inimă pentru inimă
care pe care

Hemoglife. Ergo sum

eu nu mă pot detașa de mine
să mă privesc dinafară cu răceală

propriul ego nu îmi e suficient
am nevoie de toți oamenii aceștia
cu mâinile pline de gesturile mele
cu inimile atinse până la sânge
de pulsul meu
am nevoie să le mișc gândurile
cu vocea mea

ceva îmi spune că și eu exist
în realitatea lor
când le vorbesc despre dinte
pentru dinte
ei îmi arată impresiunile lui
în ochi închis în ochi
iar când îmi deschid inima
le bate inima

Poeme accidentale. Slow motion

nu ne vorbim
ne umbrim pe rând cu tăceri
tentația ne respiră aerul dintre ochi
gesturi amânate se mulează în jurul esențelor

aproape de nebunie frenezia neatingerii
ain't nothing like the real thing baby
asemeni declarației mâinii
coborând de pe volan
să îmi țină mâna în intersecții prozaice
naufraziul inimii în golful brațelor
siajul buzelor pe umăr
ocultările violente

ne construim religia binară
pe risipă de semne

Poeme accidentale. Maté glacée

sepie caniculară pe străzi
cuburi de gheață pocnesc în ceai
orange blossom yerba maté
mușc din cornulețe cu nucă
și gem
de piersici
respirația amiezii
coboară melci pe umeri
ară meridiane ude în pectorali

la est de stern urechea ascultă
buzele arcuiesc liniștea
acelerează puls
re anima re
dangăt de clopot

Rara avis in aeris. Iubirectomie

au trecut 40 de zile
de la sublimarea păsării
nu îi voi face parastas
pentru că nu a murit cu adevărat

păsările nu se îneacă în albastru
când vor peștii
nici nu se dezbracă și nu iubesc
când presupun profeții

a fost o metamorfoză dificilă
pene smulse din piele
și tumoare albastră răzuită din cord

de la sfârcuri în josul curburii lactee
s-a despărțit pasărea
de femeie